

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Vodafone Kabel Deutschland GmbH

Žalovaný: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

Výrok

Článek 62 odst. 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2366 ze dne 25. listopadu 2015 o platebních službách na vnitřním trhu, kterou se mění směrnice 2002/65/ES, 2009/110/ES a 2013/36/EU a nařízení (EU) č. 1093/2010 a zrušuje směrnice 2007/64/ES, musí být vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě nebo praxi, podle kterých se v rámci smluv na dobu neurčitou uzavřených se spotřebiteli vztahuje zákaz požadovat poplatky za používání platebních prostředků a platebních služeb uvedených v tomto čl. 62 odst. 4 pouze na platební transakce iniciované na základě smluv uzavřených po 13. lednu 2018, takže tyto poplatky jsou nadále použitelné na platební transakce iniciované po tomto datu na základě smluv na dobu neurčitou uzavřených před tímto datem.

(¹) Úř. věst. C 433, 14.12.2020.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 25. listopadu 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Wojewódzkim Sądem Administracyjnym w Warszawie – Polsko) – Delfarma Sp. z o.o. v. Prezes Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych

(Věc C-488/20) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Články 34 a 36 SFEU – Volný pohyb zboží – Opatření s účinkem rovnocenným množstevnímu omezení – Humánní léčivé přípravky – Paralelní dovoz léčivých přípravků – Právní úprava členského státu, podle níž platnost povolení pro paralelní dovoz vyprší ze zákona rok po uplynutí doby platnosti rozhodnutí o registraci referenčního léčivého přípravku – Ochrana zdraví a života lidí – Proporcionalita – Směrnice 2001/83/ES – Farmakovigilance“)

(2022/C 51/16)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Delfarma sp. z o.o.

Žalovaný: Prezes Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych

Výrok

Články 34 a 36 SFEU musí být vykládány v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, podle níž platnost povolení k paralelnímu dovozu léčivých přípravků ze zákona skončí po uplynutí jednoho roku od data uplynutí platnosti referenčního rozhodnutí o registraci bez posouzení případného rizika pro lidské zdraví a život. Skutečnost, že jsou paralelní dovozci zproštěni povinnosti předkládat pravidelné zprávy o bezpečnosti, sama o sobě nepostačuje jako důvod pro přijetí takového rozhodnutí.

(¹) Úř. věst. C 19 ze dne 18.01.2021.